

Ce înseamnă să fii student al FABBV ?

Tudor Oana

Program de studii universitare de licență, an III

Orice mare călătorie începe cu un prim pas. Orice student la Finanțe-Bănci a început cu prima zi de facultate. În cazul meu și al celorlalți colegi din anul 3, în Aula Magna. Eh, și când primul tău contact cu profesorii, cu cei ce îți vor fi colegi, cu întreaga instituție a ASE-ului are loc în acest cadru încărcat de istorie, de povești și vise, cum să nu îți dorești să descoperi cât mai multe în anii pe care îi vei petrece aici? Cum să nu îți fie stârnită curiozitatea, ambiția și dorința de a contribui și tu cu ceva la istoria acestui loc care a dat atâtea minți strălucite economiei românești?

Chiar dacă am intrat în anul 3 și aș avea cât de cât o părere cu privire la viața unui student finanțist, parcă tot simt că mai am de explorat. Nu doar ceea ce se află în jurul meu, ci și în interior. Cred că asta se întâmplă în primul rând deoarece, dincolo de faptul că am acumulat informații care mi-au deschis mintea în multe privințe, cel mai important lucru pe care l-am învățat din experiența de student la FABBV a fost să îmi pun întrebări. Se spune că problema nu este neapărat atunci când nu ai toate răspunsurile, ci atunci când nu mai ai ce întrebări să pui.

Dacă atunci când am intrat la liceul economic îmi doream, citez, „să fac bani”, la facultate am înțeles că asta este doar un scop. Mai importantă este călătoria până acolo, oamenii pe care îi ai lângă tine și să îți placă ceea ce faci. Și aici am găsit o bună parte din ceea ce căutam. Am găsit niște oameni minunați, deschiși să te ajute să crești, care mi-au îndrumat pașii și care au fost aici nu doar ca să îmi spună ce cărți să citesc, sau ce probleme să rezolv, ci ca să împărtășească din experiența lor profesională, din experiența lor de viață.

Mulți spun că ASE-ul nu-i ca Politehnica, dar eu aș adăuga că nici floare la ureche nu-i! Umblă vorba că FABBV este una dintre cele mai grele facultăți ale Academiei. Nu poți să treci precum „gâsca prin apă” prin ea, cum am fost nevoită să le spun gurilor cârcotașe de-a lungul timpului. Pe de o parte ar fi chiar păcat să nu te bucuri de tot ce

îți oferă, pe de altă parte e chiar puțin... imposibil! Nu se poate să nu întâlnești măcar o materie în fiecare sesiune care să te facă să nu dormi o noapte, sau un profesor mai exigent care să te țină puținel în suspans. Iar când ai atâția colegi care să îți împărtășească grijile și care să îți fie alături la pregătire, parcă nici sesiunea nu-i chiar așa de neagră! Student, însă, nu ești doar de două ori pe an, ci este aproape un job permanent. Cum spunea și romancierul Mark Twain la începutul secolului trecut, de data asta despre bursă: „Octombrie este o lună deosebit de periculoasă pentru speculațiile de la bursă. Dar mai sunt și altele: iulie, ianuarie, septembrie, aprilie, noiembrie, mai, martie, iunie, decembrie, august și februarie.” Însă atunci când îți place ce faci, totul este mai ușor.

Și dacă mai faci și bine ce faci, mai apar și alte stimulente prin care facultatea îți arată că îți apreciază munca. De la bursele de merit, de studiu, de performanță, la cele Erasmus, pentru studenți ce visează la un orizont mai îndepărtat, toate te încurajează să îți testezi limitele. Pentru a te relaxa, mai pe urmă, și a te întoarce cu forțe proaspete în următorul an, tot facultatea te pune să îți faci bagajele și te trimite în tabere la munte sau la mare. Cât de mult se discută aici despre materiile studiate, asta doar studenții norocoși o știu!

Probabil unul dintre cele mai importante și apreciate aspecte ale sistemului educațional promovat de această facultate este dorința de a facilita studenților săi integrarea în câmpul muncii. Internshipurile obținute la instituții și companii de profil sunt un prim pas pentru studenți în a căpăta experiență practică și încredere în propriile forțe. Încurajarea participării la sesiunile științifice, la concursurile destinate studenților economiști, îi învață pe aceștia să ia atitudine, să aibă inițiativă, să ia cuvântul, să dezbată și să își pună mintea la contribuție. Conferințele la care sunt invitate personalități din sfera afacerilor, profesori de peste hotare, figuri ale economiei naționale și nu numai te fac să fii mai curios, mai dornic să interacționezi cu lumea din afara facultății. Deschiderea către ONG-urile studențești, sprijinul acordat acestora și colaborările cu tinerii care își doresc să schimbe ceva în jurul lor nu pot decât să măbucure, pentru că fiecare din lucrurile de mai înainte sunt cărămizi puse de dascăli, cot la cot cu elevii, la viitorul mai bun al societății în care trăim.

Tot ce îmi doresc eu este ca de pe treptele FABBV-ului să iasă în fiecare an oameni din ce în ce mai profesioniști, pentru că într-o universitate toată lumea învață de

la toată lumea. Sper ca și generația mea, a 65-a, să aducă mândrie profesorilor prin mâinile cărora a trecut, a fost modelată și s-a călit, astfel încât, peste ani și ani, să fim noi cei despre care am vorbit la început, cei care au scris măcar o filă de succes în istoria economiei românești!